

מ.: נקרא את סיום התפילה כמו בבית הכנסת.
(תלמיד קורא במקום החזן וכל התלמידים עונים אחריו במקום הקהל)

יִלְכְּרָקָה וְלֹא יִקְלָקָה
קְסִיִּים וְלֹא קְסָנִת
לְשׁוֹבַע וְלֹא לְרִזּוֹן וְ

מ.: כעת נקרא את סיומה של תפילת טל.
(תלמיד קורא וכו').

מ.: השוו את הסיום בשתי התפילות — מה מצאתם?

ת.: תפילה אחת דומה לשנייה.

מ.: מה תוכנה?

ת.: אנו מתפללים לגשמי ברכה ולטל של ברכה ומבקשים שלא יהיו לקללה.

מ.: האם ייתכן גשם שאינו לברכה?

ת.: הגשמים צריכים לרדת בעתם, אחרת מביאים הם נזק לעובדי האדמה.

מ.: איפה קראתם על זה?

ת.: בקריאת שמע: „וְנִתְּמִי קֶטֶר-אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ, יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ“.

מ.: מי מכם זוכר מקרה המסופר בספר שמואל, בו אנו רואים בעליל, כי גשם שיורד לא בעתו הוא סימן קללה.

ת.: כאשר שמואל הנביא נפרד מן העם נתן להם סימן שרעתם רבה היתה לבקש מלך. באותו יום היתה תקופת קציר חטים. שמואל קרא אל ה' וירד גשם חזק, אז פחד העם שימות ברעב. (שמואל א' יב, טו—כה)

מ.: הבינונו שהגשם צריך לרדת בעתו ואז הוא מביא ברכה, אולי יש מקרה של גשם היורד בעתו ובכל זאת הוא לקללה?

ת.: יותר מדי גשמים משפיעים לרעה על החקלאות.

מ.: אספר לכם מעשה שהיה בחוני המעגל.

(המורה מספר באופן חפשי את תכן המשנה העניית פרק ג', י"ח).

בעליות סגנינה מסוריתית-היטוית

רַה־תָּוֹהַ חַת־שֵׁן בְּ נָא חַי־שֵׁן נָא חַי־שֵׁן רַה־תָּוֹהַ חַת־שֵׁן בְּ נָא חַי־שֵׁן